

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawach połączonych T-110/03, T-150/03 i T-405/03 Sisón przeciwko Radzie, którym Sąd częściowo oddalił, a częściowo odrzucił skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Rady odmawiających wnoszącemu odwołanie dostępu do niektórych dokumentów, na podstawie których Rada wydała decyzję 2002/848/WE wykonującą art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającą decyzję 2002/460/WE (Dz.U. L 295, str. 12).

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje w części odrzucone jako niedopuszczalne, w części oddalone jako bezzasadne.*
- 2) *J. M. Sisón zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 243 z 1.10.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areios Pagos — Grecja) — Athinaiki Chartopoïa AE przeciwko L. Panagiotidisowi i in.

(Sprawa C-270/05) (¹)

(Zwolnienia grupowe — Dyrektywa Rady 98/59/WE — Artykuł 1 ust. 1 lit. a) — Zakończenie działalności przedsiębiorstwa spowodowane wolą pracodawcy — Pojęcie „przedsiębiorstwa”)

(2007/C 82/08)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Areios Pagos

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Athinaiki Chartopoïa AE

Strona pozwana: L. Panagiotidis i in.

Interwenient: Geniki Synomospondia Ergaton Elládas (GSEE)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Areios Pagos — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. d) dyrektywy Rady

75/129/EWG z dnia 17 lutego 1975 r. (Dz.U. L 48, str. 29), art. 2 ust. 4 dyrektywy Rady 92/56/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. (Dz.U. L 245, str. 3) i art. 4 ust. 4 dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. (Dz.U. L 225, str. 16) w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych — Obowiązek pracodawcy informowania przedstawicieli pracowników i konsultowania się z nimi — Zakres odstępstw od warunków zwolnień w przypadku zaprzestania działalności przedsiębiorstwa w wyniku orzeczenia sądowego

Sentencja

Wykładni dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych, a w szczególności jej art. 1 ust. 1 lit. a), należy dokonywać w ten sposób, że jednostka produkcyjna taka jak rozpatrywana w postępowaniu przed sądem krajowym wchodzi w zakres pojęcia „przedsiębiorstwo” dla potrzeb stosowania tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 217 z 3.9.2005 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Patron — Grecja) — E. Lechouritou, V. Karkoulas, G. Pavlopoulos, P. Brátsikas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos przeciwko Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias

(Sprawa C-292/05) (¹)

(Konwencja brukselska — Artykuł 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze — Zakres stosowania — Sprawy cywilne i handlowe — Pojęcie — Powództwo o odszkodowanie wniesione przez spadkobierców ofiar masakr wojennych w umawiającym się państwie przeciwko innemu umawiającemu się państwu w związku z działaniami jego sił zbrojnych)

(2007/C 82/09)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Efeteio Patron

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: E. Lechouritou, V. Karkoulas, G. Pavlopoulos, P. Brátsikas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos

Strona pozwana: Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Efeteio Patron — Wykładnia art. 1 konwencji brukselskiej — Zakres stosowania konwencji — Powództwo wszczęte przez ofiary masakr wojennych przeciwko umawiającemu się państwu jako ponoszącemu odpowiedzialność za działania dokonane przez jego siły zbrojne podczas wojny

Sentencja

Wykładni art. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, zmienionej konwencją z dnia 9 października 1978 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, konwencją z dnia 25 października 1982 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej i konwencją z dnia 26 maja 1989 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej należy dokonywać w ten sposób, że w zakresie pojęcia „sprawy cywilne” w rozumieniu tego przepisu nie wchodzi powództwo wniesione przez osoby fizyczne w umawiającym się państwie przeciwko innemu umawiającemu się państwu w przedmiocie naprawienia szkody, poniesionej przez spadkobierców ofiar działań sił zbrojnych w ramach operacji wojennych na terenie pierwszego państwa.

(¹) Dz.U. C 243 z 1.10.2005 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden-Niderlandy) — Investrand BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-435/05) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 2 — Prawo do odliczenia — Koszty związane z usługami doradczymi, z których skorzystano w ramach postępowania arbitrażowego dotyczącego ustalenia kwoty wierzytelności stanowiącej część majątku przedsiębiorstwa, jednakże powstałej w okresie, w którym wierzyciel nie był jeszcze podatnikiem podatku VAT)

(2007/C 82/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden, Niderlandy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Investrand BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Koszt usług poniesionych przez podatnika w celu ustalenia kwoty wierzytelności stanowiącej część majątku jej przedsiębiorstwa, jednakże powstałej w okresie, w którym nie była jeszcze podatnikiem — Odliczenie podatku — Konieczność istnienia bezpośredniego i ścisłego związku pomiędzy usługami a działalnością wykonywaną w charakterze podatnika

Sentencja

Czynność zwolniona z podatku od wartości dodanej na terytorium danego państwa członkowskiego na podstawie art. 13 część A ust. 1 lit. e) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu wynikającym z dyrektywy Rady 91/680/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. uzupełniającej wspólny system podatku od wartości dodanej i zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w celu zniesienia granic fiskalnych, i dyrektywy Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. wprowadzającej środki upraszczające w odniesieniu do podatku od wartości dodanej, nie uprawnia do odliczenia podatku naliczonego na podstawie art. 17 ust. 3 lit. b) tej dyrektywy, także wówczas, gdy stanowi ona czynność wewnątrzwspólnotową i niezależnie od systemu podatku od wartości dodanej stosowanego w państwie członkowskim przeznaczenia.

(¹) Dz.U. C 74 z 25.3.2006 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 lutego 2007 r. — Groupe Danone przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-3/06 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien — Komunikat w sprawie współpracy)

(2007/C 82/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Groupe Danone (przedstawiciele: A. Winckler i S. Sorinas Jimeno, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Bouquet i W. Wils, pełnomocnicy)